

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/37/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315210038
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1315210038.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Viery Malinowskej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803 zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: J. U., nar. XX.XX.XXXX, R. XX, XXX XX W., zastúpená: JUDr. Ladislav Ščury, advokát, Mierová 1725, 022 01 Čadca, IČO: 33 916 071, o zaplatenie 2.297,02 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 26Cb/228/2015 - 158 zo dňa 18.3.2019 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava III č. k. 26Cb/228/2015 - 158 zo dňa 18.3.2019 potvrduje.

Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 2.297,02 Eur spolu s 8,5% p.a. úrokom z omeškania od 16.05.2008 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku a súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 42,39%.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd uviedol, že Stály rozhodcovský súd rozsudkom sp. zn. 0508090 dňa 02.10.2009 zaviazal žalovaného zaplatiť právnemu predchodcovi žalobcu istinu vo výške 3.226,45 Eur spolu s príslušenstvom. Súd po vykonanom dokazovaní ustálil nasledovný skutkový stav: Zo zmluvy o úvere a Ďalších úverových produktoch č. 1002716218 vyplýva, že žalovaná a právny predchodca žalobcu spoločnosť GE Money, a. s. uzatvorili dňa 02.05.2007 zmluvu o úvere. Následne bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 2.655,51 Eur, z ktorého žalovaná uhradila žalobcovi sumu v celkovej výške 358,49 Eur. Z dôvodu, že žalobcovi žalovaná neuhradila poskytnutý úver v celkovej výške, vznikol žalobcovi nárok domáhať sa súdnou cestou splnenia tejto povinnosti zo strany žalovanej.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 2 písm. a), b), § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 517 ods. 1, § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

4. K jednotlivým uplatneným námietkam súd uviedol, že spoločnosť GE Money, a.s. nie je bankou (stránka <https://subjekty.nbs.sk/?aa=select_sector&bb=2&cc=&qq=>) preto sa na žalobcu nevzťahuje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. v platnom znení, medzi spoločnosťou GE Money, a.s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o. došlo k platne postúpeniu pohľadávky.

5. K námietke premlčania uviedol, že podanie žaloby na rozhodcovský súd má rovnaký účinok, ako keby bola žaloba podaná na súd, bez ohľadu na platnosť alebo neplatnosť rozhodcovskej doložky, ktorá sa stáva predmetom posúdenia či už rozhodcovského súdu alebo všeobecného súdu. Pokiaľ účastník rozhodcovského konania využije možnosť preskúmania rozhodcovského rozsudku všeobecným súdom podaním žaloby, toto konanie v zásade môže skončiť buď zamietnutím jeho žaloby alebo zrušením rozhodcovského rozsudku. Ak je rozhodcovský rozsudok zrušený z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej zmluvy tak, ako v súdnej veci, ustanovenie § 43 ods. 1 ZoRK výslovne ustanovuje, že po zrušení rozhodcovského rozsudku pokračuje všeobecný súd v konaní o pôvodne podanej žalobe na rozhodcovskom súde. Ide teda o jednotné konanie začaté podaním žaloby na rozhodcovskom súde, ktoré bude ukončené až rozhodnutím všeobecného súdu v súdnej veci. Uvedené vylučuje plynutie premlčacej lehoty počas vedeného rozhodcovského konania a následného vedenia občianskeho súdneho konania. Od podania žaloby na rozhodcovskom súde začala premlčacia doba spočívať, a spočíva doteraz. Nárok žalobcu teda podľa súdu nie je premlčaný (porovnaj komentár k § 403 Obchodný zákonník 5. vydanie Mária Patakyová a kol. strana 1259).

6. Pokiaľ ide o námietku nepreukázania poskytnutia úveru, súd poukázal na to, že žalobca uviedol, že priamo nedisponuje dokladom, z ktorého by vyplývalo poskytnutie finančných prostriedkov pre žalovanú, žalovaná však predmetnú skutočnosť nikdy nerozporovala, dokonca ju nepriamo potvrdila, keďže poukázala na vykonané úhrady a zriadila trvalý príkaz. Žalovaná v podanej žalobe o zrušení rozhodcovského rozsudku vedená pod sp.zn. 26Cb/221/2009 popierala platnosť rozhodcovskej doložky a ďalším dôvodom žaloby je tá skutočnosť, že dňa 07.11.2007 zaplatila 3.300,- Sk, dňa 24.10.2007 sumu 10.800,- Sk, pričom tieto splátky boli mimoriadnymi splátkami, neboli zrazené z jej účtu, kde mala zriadený trvalý príkaz na úhradu v prospech účtu veriteľa a vykonané platby sumarizuje. Ako dôkaz žalovaná predložila trvalý príkaz, doklad o vykonaných čiastočných úhradách, pri ktorých sa zhoduje číslo úverovej zmluvy. Z vyjadrení je zrejmé, že žalovaná v konaní nepoprela poskytnutie úveru a vykonanie čiastočných úhrad, takáto obrana bola vznesená až v konaní po zrušení rozhodcovského rozsudku. Aj keď žalobca nepreukázal, že peňažné prostriedky boli poskytnuté, súd vychádzal zo samotného tvrdenia žalovanej a ňou produkovaných listinných dokladov a námietku vyhodnotil ako účelovú.

7. Podľa súdu zo Zmluvy o úvere a Ďalších úverových produktoch č. 1002716218 zo dňa 02.05.2007 uzavretej medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou GE Money, a. s. vyplýva, že právny vzťah medzi zmluvnými stranami, ktorý vznikol na základe predmetnej úverovej zmluvy, je spotrebiteľským vzťahom, nakoľko právny predchodca žalobcu, spoločnosť GE Money, a. s. poskytol žalovanej peňažné prostriedky v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalobca vystupoval v pozícii nepodnikateľa - spotrebiteľa, a teda na tento právny vzťah treba aplikovať ustanovenia právnych predpisov upravujúcich právne vzťahy spotrebiteľského charakteru a je nevyhnutné ho preto posudzovať podľa zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. nemôže veriteľ od spotrebiteľa požadovať úroky alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným neobsahovala žiadne údaje o úroku a poplatkoch, ktoré by mala žalovaná z titulu poskytnutého úveru platiť, pričom údaje uvedené vo všeobecných obchodných podmienkach žalobcu nemožno považovať za údaje uvedené v zmluve, nakoľko všeobecné obchodné podmienky nepredstavujú dvojstranný právny úkon uzavretý v zmluve § 43a a 43c Občianskeho zákonníka, teda zmluvu a preto nemohol žalobca podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. požadovať od žalovanej úroky a iné poplatky. Vzhľadom na to mal právny predchodca žalobcu ako veriteľ z uzavretej spotrebiteľskej zmluvy právo len na dlžnú časť istiny v sume 2.297,02 Eur. Vzhľadom na to, že bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2.655,51 Eur, z ktorého žalovaná uhradila právnenému predchodcovi žalobcu sumu v celkovej výške 358,49 Eur, súd zaviazal žalovanú len na zaplatenie sumy 2.297,02 Eur ako rozdiel medzi celkovou sumou poskytnutého úveru (2.655,51 Eur bez úrokov a poplatkov) a sumou, ktorú žalovaný uhradil právnenému predchodcovi žalobcu v celkovej výške 358,49 Eur. Z dôvodu, že žalovaná sa s plnením svojho záväzku dostala do omeškania, súd v zmysle § 517 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania zo sumy 2.297,02 vo výške 8,5% p.a. (ročne) od 16.5.2008 do zaplatenia.

8. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 C.s.p.

9. Súd prvej inštancie úspech účastníkov v konaní vypočítal tak, že preskúmal percentuálny úspech žalobcu a žalovaného. V konaní sa žalobca domáhal zaplatenia istiny vo výške 3.226,44 Eur (100%). V časti zaplatenia istiny 929,42 Eur (28,80%) vzal žalobu späť, t.j. procesne zavinil zastavenie konania. Súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie istiny 2.297,02 Eur t.j. 71,19%. Vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu t.j. 71,19% - 28,80% žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu 42,39%.

10. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote žalovaná odvolanie podľa ust. § 355 ods. 1 C.s.p., pričom dôvody svojho odvolania opiera o ust. § 365 ods. 1 písm. a), f) a h) C.s.p.

11. Poukázala na to, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že spoločnosť GE Money, a.s. nie je bankou a preto sa na žalobcu nevzťahuje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. v platnom znení a medzi spoločnosťou GE Money, a.s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o. tak došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. S uvedeným tvrdením i naďalej nesúhlasí, nakoľko spoločnosť GE Money Bank, a.s. začala na Slovenskom finančnom trhu pôsobiť v roku 2005, teda v čase pred vznikom zmluvy o úvere č. 1002716218 uzavretej medzi žalovanou a spoločnosťou GE Money Bank, a.s. právnym predchodcom žalobcu. V zmysle údajov vedených Národnou bankou Slovenska spoločnosť GE Money Bank, a.s. vykonávala voľné cezhraničné pôsobenie zahraničnej banky na území Slovenskej republiky a preto sa podľa jej názoru riadila zákonom č. 483/2001 Z.z. o bankách, ktorý na postúpenie pohľadávky ukladá podmienku písomnej výzvy klienta na zaplatenie dlhu a ak aj napriek tejto výzve je klient v omeškaní viac ako 90 dní, môže banka uplynutím 90 dní postúpiť pohľadávku.

12. Pokiaľ ide o preukázanie poskytnutia úveru, uviedla, že z vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu adresovaného súdu zo dňa 28.10.2016 je zrejmé, že žalobca nedisponuje žiadnym dokladom, z ktorého priamo vyplýva poskytnutie finančných prostriedkov pre žalovaného. Pri postúpení pohľadávky musí byť dodržaných niekoľko podmienok. Zmluva o postúpení pohľadávky musí mať písomnú formu, postúpená pohľadávka musí byť riadne špecifikovaná čo do jej titulu a výšky a titul pohľadávky musí byť riadne preukázaný. V danom prípade nie je splnená jedna z obligatórnych podmienok, že titul pohľadávky žalobca riadne preukázal.

13. Pokiaľ ide o námietku premlčania, uviedla, že k podaniu žaloby na rozhodcovský súd došlo dňa 15.05.2008. Následne bol rozsudok rozhodcovského súdu č. 0508090 zo dňa 02.10.2009 zrušený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č. 26Cb/95/2012-34 zo dňa 29.04.2013, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. 3Cob/292/2013-75 zo dňa 28.01.2015. Následne Okresný súd Bratislava III začal konať vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o. pod č.k. 26Cb/228/2015 proti nej ako žalovanej v právnej veci o zaplatenie 3.226,44 € s príslušenstvom. V tomto prípade má za to, že nárok žalobcu je premlčaný v objektívnej premlčacej lehote v zmysle ust. § 101 OZ v spojitosti s ust. § 103 OZ. K uvedenému poukazuje na rozsudok Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 15C/19/2013 zo dňa 15.04.2013, v zmysle ktorého „súd udáva, že i keď išlo o zmluvu o úvere uzavretú podľa Obchodného zákonníka, vzhľadom na to, že táto zmluva je svojim charakterom zároveň i spotrebiteľskou zmluvou, pričom na záväzky zo spotrebiteľskej zmluvy je potrebné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, a tým i ustanovenia o premlčaní, spravuje sa premlčanie takéhoto dlhu občianskym právom.“

14. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a sám rozhodol vo veci.

15. K odvolaniu žalovanej zaslal žalobca písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny a navrhuje ho potvrdiť.

16. Žalovaná vo svojom následnom písomnom vyjadrení opätovne uviedla, že v prejednávanej veci absentuje na strane žalobcu aktívna vecná legitímácia, ktorej nedostatok je dôvodom na zamietnutie podanej žaloby. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, nie je nositeľom tohto hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide. Keďže v zmysle údajov vedených NBS spoločnosť GE Money Bank, a.s. vykonávala voľné cezhraničné pôsobenie zahraničnej banky na území Slovenskej republiky, riadila sa preto zákonom č. 483/2001 Z. z. o bankách, ktorý zákon na postúpenie pohľadávky ukladá podmienku písomnej výzvy klienta na zaplatenie dlhu a ak aj napriek tejto výzve je klient v omeškaní viac ako 90 dní, môže banka uplynutím 90. dňa postúpiť pohľadávku. Keďže ako žalovaná nebola písomne vyzvaná v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nemohla banke uplynúť 90-dňová lehota, po ktorej bola banka oprávnená pohľadávku postúpiť

na postupníka (žalobcu). V nadväznosti na uvedené poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/388/2016. Uviedla, že ako žalovaná žiadnu výzvu z banky v tejto veci neobdržala. V danom kontexte poukazuje na skutočnosť, že inkasné spoločnosti, ktoré na seba neplatne prevzali pohľadávky a následne úvery zosplatnili, konali protiprávne, o čom svedčia i rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/58/2016 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/145/2014. V zmysle uvedených rozhodnutí krajských súdov patrí zosplatnenie úveru pod správu úveru, na ktorú má výlučné právo iba banka, pričom inkasná spoločnosť nemá právo úver spravovať, pretože nedisponuje bankovou licenciou.

17. K vyjadreniu žalovanej zaslal žalobca písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že vzhľadom k tomu, že pôvodný veriteľ nespĺňal charakteristiku banky, nebolo možné aby bol vedený pod licenciou Národnej banky Slovenska a nespadal tak ani pod úpravu zákona o bankách.

18. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) prejednal vec podľa § 380 ods. 1 bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3 C.s.p. oznámený na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave dňa 05.06.2023. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s dôvodmi odvolania žalovanej, vyjadrením žalobcu, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu proti rozsudku nie je možné vyhovieť.

19. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že na základe žaloby právneho predchodcu žalobcu zo dňa 15.5.2008 Stály rozhodcovský súd rozsudkom sp. zn. 0508090 zo dňa 02.10.2009 rozhodol o povinnosti žalovanej zaplatiť právnomu predchodcovi žalobcu istinu vo výške 3.226,45 Eur spolu s príslušenstvom. Okresný súd Bratislava III na základe žaloby žalovanej rozsudkom č. k. 26Cb/95/2012-34 zo dňa 29.04.2013 zrušil rozhodcovský rozsudok, vydaný pod spisovou značkou 0508090 dňa 02.10.2009 s tým, že podľa § 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov neplatnosti rozhodcovskej zmluvy alebo nemožnosti riešiť predmet sporu v rozhodcovskom konaní, pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe. Súd prvej inštancie v zmysle uvedeného pokračoval v konaní v rozsahu uvedenom v žalobe, pričom na základe späťvzatia žaloby v časti zaplata istiny vo výške 929,42 Eur konanie v tejto časti zastavil. Právnym titulom, na základe ktorého sa právny predchodca žalobcu domáhal zaplata žalovanej sumy bola zmluva o úvere uzatvorená dňa 02.05.2007, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej úver vo výške 2.655,51 Eur a žalovaná sa zaviazala úver splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 99,58 Eur. Nezaplatením troch splátok v lehote splatnosti sa v zmysle bodu 5.20 písm.a) zmluvy o úvere stal predčasne splatným celý dlh (ku dňu omeškania so zaplatením tretej splátky). Po predčasnej splatnosti úveru zaplatila žalovaná sumu 358,49 Eur. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, keď dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný a námietky žalovanej nie sú právne opodstatnené, čo odôvodnil v odsekoch 15 až 19 napadnutého rozsudku.

20. Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len zákon č. 258/2001 Z.z.), na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

22. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Zb. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej iba zákon o bankách) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (účinného v čase uzatvárania zmluvy o úvere), banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá a) prijíma vklady a b) poskytuje úvery a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

25. Podľa ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu 87ad). Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

26. Predmetom odvolacieho konania bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol správne, ak žalobe vyhovel a neaplikoval citovaný § 92 ods. 8 zákona o bankách, či správne posúdil preukázanie poskytnutia úveru a otázku premlčania.

27. Odvolací súd sa nestotožňuje s odvolacou námietkou žalovanej, že právny predchodca žalobcu GE Money Bank a.s. sa riadi zákonom č. 483/2001 Z. z. o bankách, v dôsledku čoho by sa malo aplikovať ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, podľa ktorého, ak žalovaná nebola písomne vyzvaná, nemohla banke uplynúť 90-dňová lehota, po ktorej by bola oprávnená pohľadávku postúpiť. Žalovaná teda aj v odvolaní zotrvala na námietke nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu s tým, že poukázala na rozhodovaciu prax súdov. Podľa odvolacieho súdu dospel súd prvej inštancie k správne záveru, že spoločnosť GE Money a.s. nie je bankou a preto sa na ňu nevzťahuje ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Možno súhlasiť s odvolateľom, že podľa súdnej judikatúry postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou je v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách povinný dokázať, že banka pred postúpením pohľadávky klienta vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie tejto skutočnosti má za následok nedostatok aktívnej vecnej legitímácie postupníka. Z uvedeného však jednoznačne vyplýva, že citovaný zákon upravuje iba postavenie banky a splnenie podmienok sa vzťahuje iba na banku, pričom súdne rozhodnutia, na ktoré žalovaná poukázala (rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/196/2016, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/388/2016) sa týkajú iba takých prípadov, keď postupcom bola banka. Spoločnosť GE Money a.s. nespĺňala zákonné kritéria banky podľa § 2 ods. 1 zákona o bankách, keďže podľa výpisu z obchodného registra bola spoločnosťou s predmetom činnosti (okrem iného) poskytovanie úverov a pôžičiek z vlastných zdrojov nebankovým spôsobom, preto na posúdenie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu nemožno aplikovať citované ustanovenie. Aktívna vecná legitímácia je daná Zmluvou o postúpení pohľadávky uzatvorenou medzi GE Money a.s. v likv. a žalobcom dňa 15.12.2009, ktorou došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky.

28. Odvolací súd nesúhlasí ani s odvolacou námietkou žalovanej, že nebolo dostatočne preukázané poskytnutie úveru. K tvrdeniu, že súd nedisponuje dôkazom, ktorý priamo preukazuje poskytnutie úveru, odvolací súd poukazuje na § 191 C.s.p., z ktorého je zrejmé, že súd vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov a výsledky hodnotenia dôkazov sú súčasťou rozsudku. Súd prvej inštancie uviedol v rozhodnutí svoju úvahu, na základe čoho dospel k záveru, že napriek neexistencii listinného dôkazu o poskytnutí úveru, mal túto skutočnosť za preukázanú. Odvolací súd zhodne so záverom súdu prvej inštancie uvádza, že poskytnutie úveru jednak žalovaná nespochybňovala a vyplýva z listinných dôkazov, ktorými preukazovala vykonanú úhradu. Napokon treba uviesť, že žalovaná ani netvrdila, že by

jej úver nebol poskytnutý, namietala len absenciu tohto dôkazu. Ako už bolo uvedené, súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti a vzhľadom na dôkazy vykonané v tomto konaní nemožno vyhodnotiť poskytnutie úveru ako nepreukázané tvrdenie žalobcu.

29. Odvolací súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalovanej, že nárok žalobcu je premlčaný. Podľa žalovanej je potrebné vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej iba OZ) o premlčaní a nárok žalobcu sa podľa jej názoru premlčal v objektívnej lehote v zmysle § 101 OZ v spojení s § 103 OZ. Túto námietku odôvodnila tým, že „k podaniu žaloby na rozhodcovský súd došlo dňa 15.5.2008, následne bol rozsudok rozhodcovského súdu č. 0508090 zo dňa 02.10.2009 zrušený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č. 26Cb/95/2012-34 zo dňa 29.04.2013, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. 3Cob/292/2013-75 zo dňa 28.01.2015. Následne Okresný súd Bratislava III začal konať vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o. pod č.k. 26Cb/228/2015 proti nej ako žalovanej v právnej veci o zaplatenie 3.226,44 € s príslušenstvom.“ Z uvedeného vyplýva, že žalovaná len konštatovala, že uplynula objektívna premlčacia lehota bez toho, aby uviedla, od kedy podľa jej názoru začala plynúť, kedy skončila a prečo premlčacia lehota nespočíva.

30. Podľa § 403 ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej iba Obch. zák.) premlčacia doba prestáva plynúť, ak veriteľ začne na základe platnej rozhodcovskej zmluvy rozhodcovské konanie spôsobom ustanoveným v rozhodcovskej zmluve alebo v pravidlách, ktorými sa rozhodcovské konanie spravuje.

31. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka (ďalej iba OZ), ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie.

32. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie posúdil správne zmluvu o úvere ako spotrebiteľskú zmluvu, čo odôvodnil v ods. 19 napadnutého rozsudku. Podľa odvolacieho súdu posúdil súd prvej inštancie správne aj námietku premlčania s tým, že podľa § 403 Obchodného zákonníka došlo podaním žaloby na rozhodcovskom súde k jej spočívaniu a spočíva doteraz. Keďže zmluva o úvere bola uzatvorená dňa 02.05.2007 a žaloba na rozhodcovský súd bola podaná dňa 15.05.2008 (v premlčacej dobe), dňom 15.05.2008 prestala premlčacia lehota plynúť, t.j. spočíva (§ 403 Obchodného zákonníka) a nárok žalobcu nie je premlčaný. Pokiaľ ide o námietku, že premlčanie malo byť posudzované podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, odvolací súd zdôrazňuje, že ustanovenia Občianskeho zákonníka sa v prípade spotrebiteľských zmlúv, ktoré boli uzatvorené ako obchodné záväzkové vzťahy použijú len v tom prípade, ak je to pre spotrebiteľa priaznivejšie. V posudzovanej veci nie je rozhodujúcou okolnosťou premlčacia doba z hľadiska jej dĺžky, ktorá je odlišne upravená v Občianskom zákonníku (3-ročná, pre spotrebiteľa priaznivejšia) a Obchodnom zákonníku (4-ročná). Rozhodujúcou skutočnosťou je spočívanie premlčania, ktoré je upravené v Obchodnom i Občianskom zákonníku, pričom úprava v Občianskom zákonníku nie je pre žalovanú priaznivejšia. Z ust. § 112 OZ upravujúceho spočívanie premlčacej doby vyplýva, že ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo iného orgánu napr. rozhodcovskom súde a v začatom konaní pokračuje, premlčacia doba neplynie, t.j. spočíva. Občiansky zákonník teda s podaním žaloby na rozhodcovský súd spája tie isté účinky ako Obchodný zákonník, t.j. podaním žaloby na rozhodcovskom súde a pokračovaním konania na všeobecnom súde premlčacia doba neplynie. Súd prvej inštancie teda správne aplikoval ust. § 403 Obchodného zákonníka, ktorý upravuje spočívanie pri rozhodcovskom konaní.

33. Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil vrátane výroku o trovách konania.

34. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1, v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Úspešnému žalobcovi odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania, bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku vo veci samej, a to v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p.

35. Uvedený rozsudok je výsledkom hlasovania odvolacieho senátu v pomere hlasov za 3 : 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).